

13573
P. 2817

LÔRE

Sartu Skontida Malava
 I Rühma aya küü

«Löwe No 3» sisu:

Teordi vormi tähtsusest. Cov.S.....	Lhk.	1.
Mõni esimesed mälestused ottinguot. Sx-na	"	3.
Tonü Kr. V.....	"	6.
Mõni mõna mõttest. Sx-bach.....	"	8.
Kuidas mõnikord l'pel. Edy.....	"	10.
Elevaldilas. R. Kiplingi järel Tasa.....	"	12.
Mõnesugust.....	"	13.
a. Ammakaante määramisest. Inu komponistid		
b. Kõiguse mõttest. Sx-na.		
Teated. O-eh.....	"	15.

Joonistused:

Signaalistid. Aug. Peerna.....	Lhk.	2/13.
Suurajate väljalastamine. Aug. Peerna.....	"	6/7.
Suuraja. Aug. Peerna.....	"	13/11.
Eineokig. Aug. Peerna.....	"	14/15.

Aug. Peerna kaanijoonistajad ja teised illustreerijad.

«Löwe» toimetus:

Toimetaja: O. Sibach, abi K. Väljapõhi. Kirjaldajad: E. Johanson, abi E. Anro. Laekassa: R. Sigele.

LOUPE N:o 3

1923

Keskarniv

13575

Skouti vormi tähtsusest.

Vaatavad inimesed tihti naerataades ehk koguni ironiliselt naerdes skouti vormi peale, kuid skout ei kohku selle ees.

Vorm, kui meesugune, on oma seisuskohtalt võttes praktiline ja kasulik. Suvel võlja laagrisse minnes on väga kena ja tujutõstev, kui kõik ühises vormis on. (muidugi mitte kõik poisid ühes pükstes, vaid iga oma üksha, kuid ühesugused kõigil.) Laagris olles on vorm väga tähtis. Vormi järelle võib ju kaugel ära tunda, kas on skout või mitte, ehk kas skout on I. rühmast või III. rühmast.

Iga mees, mis skouti vormi küljes on väga tähtis. Paar näitust sinisohal: miks on pääliskul valged õlalindid ja roheline margialus, miks märke staabi liikmel valge (hõbe) märg j. n. e. Ei või ju kaugel teada, missugune on päälisk, kui terve rühm kusagil ekskursioonil või laagris

Valged slahindid eraldavad aga kohe teada teistest. Eriti väga tähtis on see teise rühma skoutidele, kes päälisuga tuttavad pole.

Noor tüüpe, astudes rühma, alles mitte tuttav kõigi endiste tüüpetega, tahab midagi teada saada mõnelt vanemalt skoudilt. Et asja mitte keerulisemaks teha, ega mitut inimest tülitada, vastab ta kohe, kellel juba paar aastamärki rinnas, ning võib selle poole pöörduda nõu küsides. Samuti võib üldmalevälisel koosviibimisel keegi noorem tahta rääkida maleva staabi liikmega, ning valge (hõbe) skoudi märk staabi liikme rinnas on talle juhise

Nü on iga märk, iga lint skoudi vormis küllalt tähtis iga päevases elus, ka larvüatikuust rääkimata, mida ta oskab tarvitada väga osavasti esimese abi andmisel õnnetuste puhul.

Skoudi vorm on pühendus skoudile ja skout tunneb auksust oma vormi es.

Tartus, 25. IV. 23.

Os. S.

A.S.T.

A. PEERNA 1923.

SIGNALISTA.

Minu esimesed mälestused skoutingest.

Oli kevadel 1917, kui esimest korda skoute nägin. Minus - olin sel korral veel pisike poisipõnn - arutasid nad kohe suurt huvi. Mitte sellepärast, et oleks tundnud skoutingu põhimõtteid ja sihte - neid sain tundma alles 1920 a. Kui algas praeguste skoutide organiseerimine - vaid just nimelt oma välimuse pärast. Ja olid nad ka toredad küllalt: mustad vene aegsed kosinused seljas, mille vaucatele punased ja rohelised ametipaelad oli õmmeldud, rohelised vile - nõõnid keruhiste aasadega parema õla ämber, vile aukohta pehemesse põuetas - ku juhataodes. Sarnased nad olid, aga mis asjamehed, seda ma esialgu küll ei teadnud.

Mööduisid mõned päevad, siis oli liikumislaine ka meie kooli jõudnud. (Kuulsin siis, et need mehed olla "aasvedsivad") Meie koolis küll mingit rühma ei asuta-

6085

itud, liikumine väljendus ainult sellega, et mõned „kangemad“ poisid omale vene sõduri mütsitorni, mis õhivõlviga roheliseks oli värvitud, mütsi ette löid (see oli siis rasvedsikute märk) ja tänaval igale vastu tulevale ohvitserile „au“ andsid. — Sõjane vaimustus aja vastu kadus paari nädala pärast. Tärganemisel näis suundumist isegi järele olevat ja siis vajus elu jälle harilikule rajale.

Vaimustuse tühinat ei jäänud minagi puutumata. Veel rohelised paelad ja vilenõõrid mütsil kuul meelitasid mindki ja niitõsisimul suur soov nende hulgas olla.

Sain teada, et ühel pühapäeval Kommertskooli rühm Tühtvere metsa minna ja seal võetavat ka „rasvedsikuid“ vastu. Oli siis umbes enne lõunane aeg, kui kommertskooli poole sammusin. Lõunaval sõelusid juba ühe ja kahepaela „nehed“ — ühel neist kolla- ne õökulli kujuga lipp käes, mõnel ahelas keritud nõõrirõngas ümber keha. — Ühel pidasid paar paissi oma keppiõlega kahevõitlust. Astusin õuele kus peale rasvedsikute veel kümme-kond paissi oli, minusuguseid pealtvaatajaid.

Azga kadu umbes tunni võrra, kui poisid viingu kama nati ja siis jagudeks laada. Üsle selle jäi salk pisike-

si poisse õuele ringiratast marssima ku-
na suurem osa aga rännakut algas. Mas-
sides lugesid päälised vahetevahel "ass
dva!" ja kui mõni ohvitser vastu juhtus tu-
lema, karjus rühmapäälis: "Glasa na-
pravo!" ja andis au.

Rännak sihtind Tähtvere metsa
asemel läbi Jaama mõisa maanteed möö-
da välja, vist 4-5 versta linnast. Sõjapunkst
oli pisikeses kvaadrielt raagus metsatukas.

Metsatukka jõudis lugesid salpaad
igaves isepaisa, murti küivi puid maha mis
müri ja varsti kerkisid "ümbersond halli"
suitsuruga halli vihmapiilvise taeva poole.

Päela minu oli laagris veel paar minu-
tugust poissi kontroöörastena. Vaadata oli
ka küllalt uudist, aga end näid rasvedsi-
kute pakkuda ka ei sõandanud: päela-
mestel olid hirmus tähtsad näod peas ja
mina ohin arg. (Küljemgi olid mitmesugu-
sed takistused, et ei saanud skoudikus astuda.
Sakslaste okupatsioon tegi selle ajale hoopis
pause

Laagris seisti paar tundi tähelepa-
nelikkude valvurite ring ümber metsatuka
-sain minagi skoudisepi otsaga tougata
kui koed laagrist lahkuja tahtsin. (Vist
oli kõva valvamise põhjus see, et vastast,
gymnasiumi rasvedsikute "ühma oodati",
nagu kõvalt kuulsin) Nii siis tüsialgse laag-

65

riehu järrele kuulutati tuleid ära ja ühnen jagati
 kahes. Üks osa jäi lagedale, teine osa ruttas
 põlluäärsete pöösasalkade taha, et laager-
 damaa salka kiirides ümberpürata,
 nagu pärast nägin.

Pärast tegid pöösaste mehed tormi-
 jooksu; vastased rüüsisid ägedalt keppidega
 vastamisi ja rabisid ka vange.

Peale „sõbra“ algas ühnen kodurän-
 rakut, päikese vajudes.

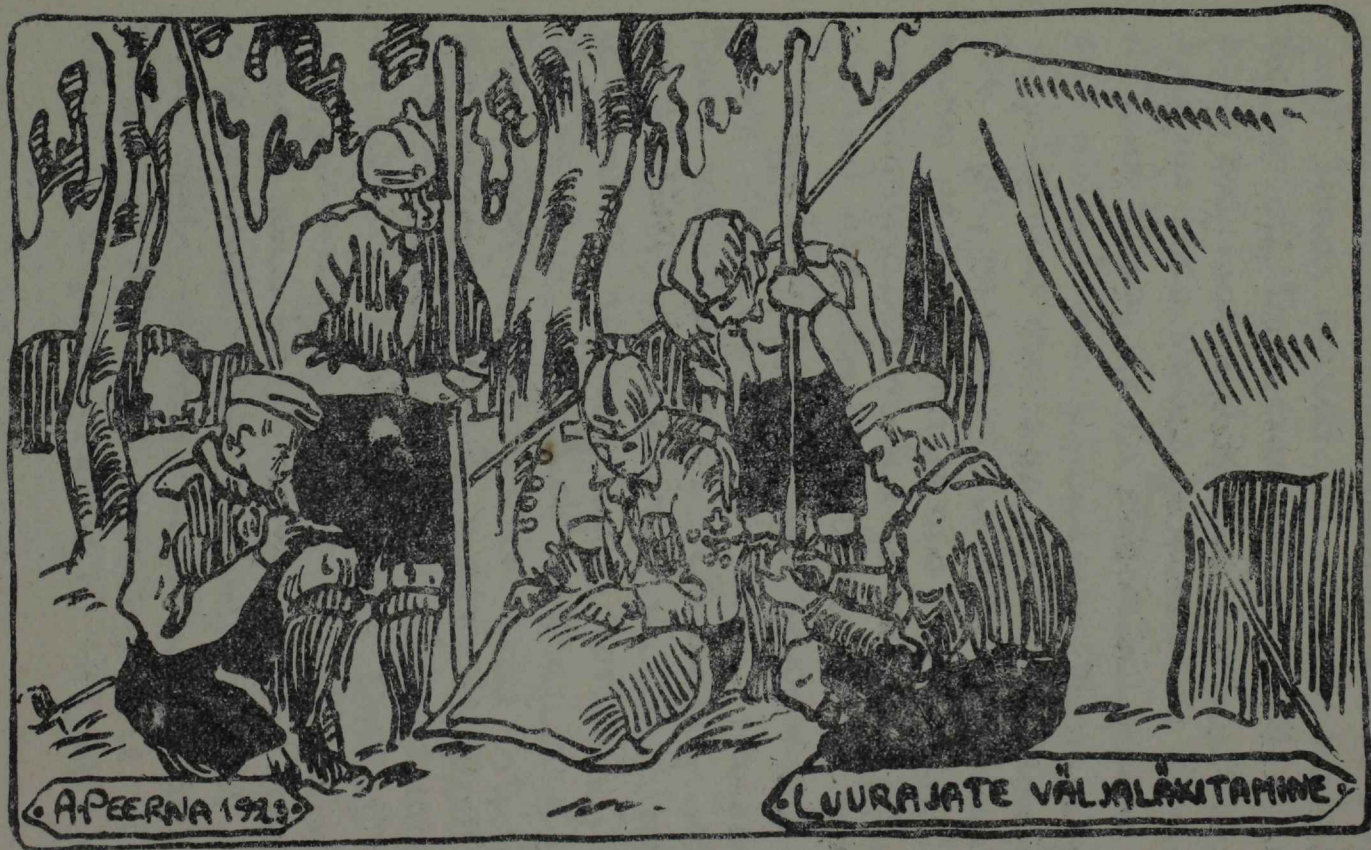
Sik. - nov.

Sont.

Kui vana ma olin, seda ei tea ma
 öelde, kuid seda mäletan, et siis juba
 pürse kandsin. Olin oma orust ka ju
 pikk poiss, sest näatasin suure vaevaga
 isa püksivärvelt katsuma, kui me mõlemad
 püsti seisime. Sloopis lähem olin aga talu
 karjusest Antsust, kes mind alati kõiksaguse-
 te tondilugudega hirmutas. Võib ka olla,
 et see, millest nüüd jutustan, muidu po-
 leks / "indianud".

Oli nimelt ineh ilusal suvisel õhtu
 poolal, kui ma ema keelust hoolimata ik-
 si päini talu karjamaale hüüama läksin.

A. PEERNA 1923

LUURAJATE VÄLJALÄKITAMINE

Ei saanud aru, kust või kuidas, aga järs-
ku nägin, et üks kole loom minu poole
jooksis. Ta paistis ilmatu suur olevat ja
just tondi karva. Ei võinud kahtlust ol-
la, see oli tont. Suured sarved olid püsti
peas kui malgad, kõrvu polnudki. Tse
hüppas iga volks ja volks üle kändude,
et tult taga. Et ta otse minu poole jooksis
siis pistsin ma plagama Hirmu pärast
ei julgenud ma aga mitte karjudagi. Ei
tea aga, kas oli tont liig karmas, või
mina aeglane, kuid ma kiskusin üle kän-
nu komistades maha ja tema hüppas otse
minust üle. Ma ei jõudnud veel maast
ülsegi tõusta, kui äkki kaks kaera mu
juure ilmusid. Üks oli minu isa oma ja
teine meie talu koer. Silmapilguses jäid
nad mind nuusutama, kuid valasid
järgmisel silmapilgul tondile järele.
See kadus pikka aega volksudega hüpa-
tes metsa. Ma ajasin end istuli, pist-
sin sõrme suhu ja mõtlesin veel kord
kõik need üleelamised läbi suurt hir-
mu küli ei tundnud, sest tont oli kadu-
nud, ja - nagu pärast tähele panin -
vähem, kui meie koerad. Tal puudus
ka saba, mis tondil minu teades hästi
pikk pidi olema. Kahtlust äratasid aga
sarved ja kõrwade puudumine. Tõusin
ultu üles ja märkasin siis alles, et

põlve vastu kändu siniseks ölin löö-
 nud. See hakkas valutama ja mina
 nuttes koju poole jooksema. Jookstes tuli
 aga tondi hirmu meele ja tõukas ta-
 gant, nii, et õige ruttu koju sain. Ema-
 le asja seletades ja põlve valu kaebades
 ununes aga hirm. Ema vaigistas mind,
 pani põlvele rohtu peale ja rahustas
 mind sellega, et loom, kedama tondies
 piolasin, keegi muu polnud kui jänes.
 Tal ei olnud ka mitte sarved vaid niisu-
 gused suured kõrvad peas püsti olnud.
 Tondi kohta seletas ema, et seda ilmas
 ei olevatki. Ema juttu jäin ka siis us-
 kuma, kuid üksi karjamaale hulkuma
 minna ei julgenud ma tihkil ajal.

Ka. V.

Meri sõna skautlusest.

Ei ole tähtis meie vorm, ei ole
 tähtis meie laager, ega parand - nii
 tähtis kui vennelise side: tahe kõike
 maailma rahvaid vennastada.

Tihhi kuulame, et skaudid olla val-
 nulised noorseppade vastu. Kas on jät-
 si? Ei! Kas võib see esiteks skautide
 põhimõtetega kokku, et valuline olla
 kellegi vastu, eriti noorseppade, kui sama-
 sihiliste (väikse lahksumineks) noorte
 vastu. Peagi peaks kaduma sarnased

mõtted ning soovitus oleks koguni, et kahest organisatsioonist liitudes ühe saaks. Põhi mõttehõlts võiks ju võsua leppida. Vähielt on ainult see, et skout rohelist, noorsepp si-
nist pluusset kannab.

Samuti räägitakse, et skandid olla poliitiliste mõjude all, nimelt kodanlise klassi poolehoidjad ja töörahva vastu. Ja see ei ole õigustatud. On ju skoute tööliste seast enamusi.

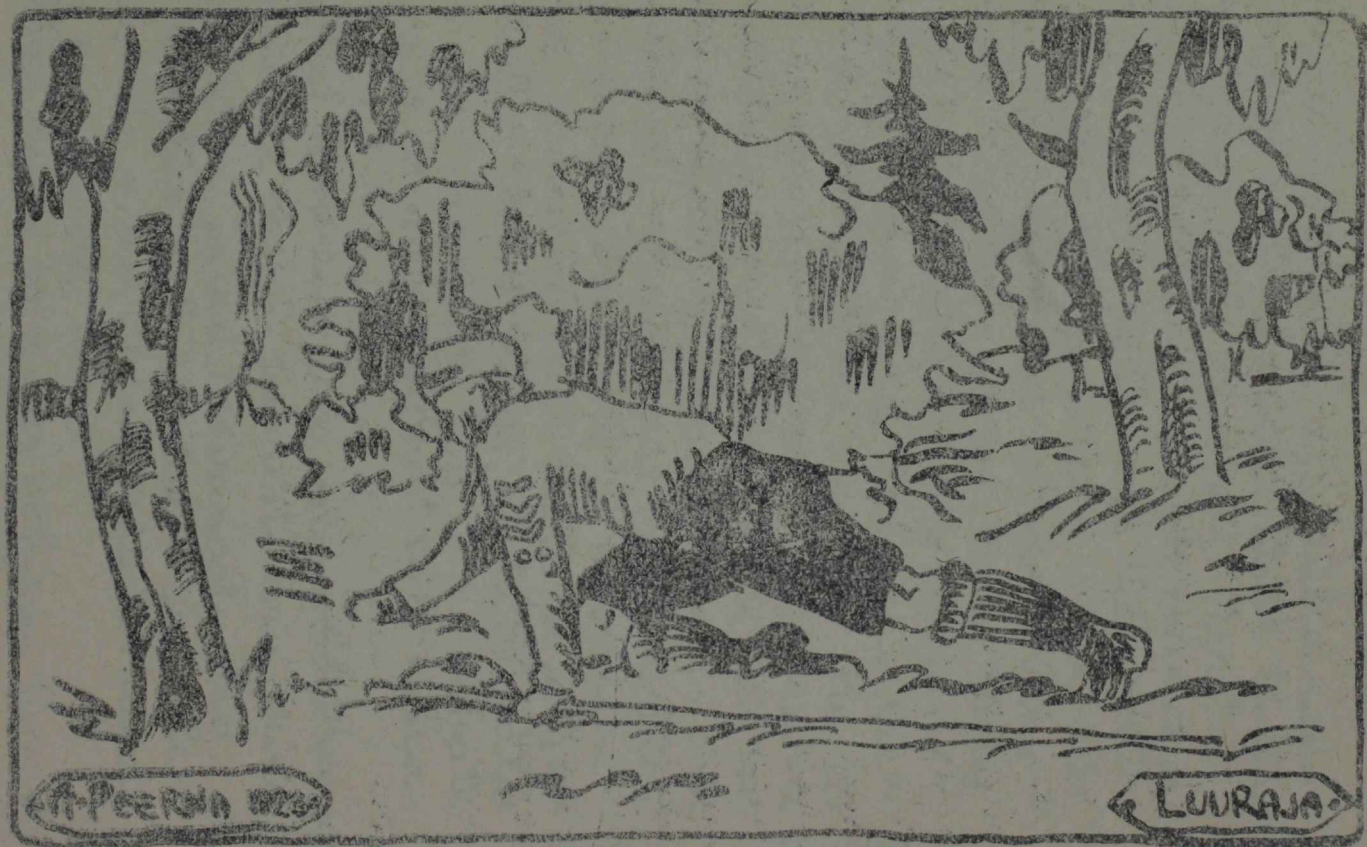
Oli tänaune 1. mai, kus jälle skoutide kohta mõningaid sajutusi: tööliste suust lauges, mis olid ka osalt põhjendatud, kui olid julgenud paar skouti, ei tea mis põhjusel, ennast tööliste vastasena üha pidada avalikul kohal; mille eest neid ka vastutusse võeti.

Ei, skout ei ole poliitiline tegevus. Ei taha skout kuhugi partei poole hoida, vaid oma põhimõtte järelse elada, kõigi vahel sõlmivat sõprus sidet luua, ei mitte vaenu-
likku. Sellepärast ju ongi skoutide üleilm-
line organisatsioon, et üleilmeliselt noori kasvatada õiguse ja rahuarvestajaks. Kas jõuab aga see idee kindl eesmärgile? See on raste tee, mida paljud peavad ilmaõige-
seks. Palju püsivust, palju parandust skoutide organisatsioones nõuab see veel enne, kui võiks teda nõrka sarnasena, nagu on ta oma

Kuinaas mõnikord lõpeb.
 Kell helises - õpetund oli lõppe-
 nud. "Poissid, lüügu lausema, vana Or-
 gussar läks kodust ära!" hüüdis üks
 õige rasvase näo ja suurte säärikutega poiss
 Kusinal tormasid poisid magamise toast
 mütsid ja uisid tooma, et siis liumäele min-
 na. Õigeid uisid põlmud meil kellelgi; ühel
 olid sepa, teisel "omavabriku" töö. Tagusin
 emale ka ühel laupäeval kodus viikati
 vitsast nii, et pea suitses. Kooli kaasa-
 tundes vahtisid kõik mu "viikativitsa" kui
 imetegu ja sobitasid kõvasti kaupa. Viik-
 mares müüsingi ta 3. kop. ja 10 vana
 sule rest ära. Nüüd pidin aga vesise
 suuga pealt vaatama, kui teised sõit-
 sid. Aga ega sellepärast klassi võinud
 jõuda: vähemalt paar korda pidi
 uiska niisama - saapa talde kulul mäest
 alla sõidetama.

Paar poissi leidsid hea nõu: tõid
 see küna ja lohistasid sellega mäest
 alla. Sõiduriist oli aga kerge ümber
 minema ja tihti sõitis küna ilma pois-
 teta.

Ohu tol ajal "pöialpaisike" nagu

1165

teised mind nimetasid, ega pääsenud
küna ligigi. Vähes aida lävel tühja
heeringa tünni, tuli hea nõu. Veeretasi-
me sõbra Atsiga tünni poole märke ja
pugesin süsisse. Ats lükkas tünni lü-
kuma ja mõne keeramisega olingi all-
-proovisõit oli tehtud. Nüüd tahtis
Ats sõitma minna, aga seletasin talle,
et see alles proovisõit oli ja poole mäe-
pealt. Pika palve peale sam süs vii-
maks loo uuesti tünni pugeda. Kui el-
sõitjad poolestes olid käskisin end ka-
minema tõugata. Atsi süda oli täis saa-
nud, et ma nüüd teist korda tünnis olin
ja tõukas nii kõvasti, kui jaksas. Tünn
hakkas icsa kõvemini ja kõvemini
veerema. Surusin küll kätte ja jalga-
olega vastu tünni külgi, et mitte välja
kukkuda. Nael oli just istme kohale
juhtunud ja puges istmest läbi naha
sisse.

Mul hakkas juba pea pööritama
ega saanud enam suuresti aru, kuna
pea või kuna jalad taevapool olid.
Arki raputus, kobin, mildin ja kole
põutus, mis mind ühes sõiduriistaga
tahtis purustada. —

Pika peale toibus kobisin tünnist
välja. Kari poisse oli mu ümber kogunud
ühed, kellest tee peal üle olin sõitnud. Si-

uisid, kuna teised näersid.

ziotsa oli pea sõidust uimane ega arvanudki halvemat. Tärsast tundsin aga istmesoha kipitavat ja käega katsudes leidsin, et mu pükste tagapool mitmeti lõhvi oli kärsenud. Nüüd kogus korraga tosin mõtetid pähe. Mis pidin ma soodus emale ütleva? — kindel oli et mul nüüd pükste mõtu võetakse, kuid mitte mu oma tahtmise järel.

Tõustus: H. V. 23.

E. J. y.

Elevandi laps.

R. Kiplingi järelle E. J. y.

3. Kõik kaherävilised koljude püütomid võnelevad sarnaste segaste laus-
setega.

Kaheräviline koljude püütom tiris elevandist, elevandi laps tiris oma ni-
na; krokodil samuti, kuid elevandi laps
ja kaheräviline koljude püütom tiris-
sid kõvemini kui krokodill ja see las-
ki viimase elevandi lapse nina lahti.
Selle juures lausatas veri nii kõvasti, et
seda terel Limpopo jõe jooksul kuul-
da oli. Ühtlasi kukkus elevandi laps
tegurpidi maaha, nii, et veri lausatas
kuid enne ütles ta veel püütomile: „Tanan!”

Selle järele hakkas ta oma vaese
 nina eest hoolitsema, millest teda nii kuu-
 tiniti; mässis teda haljaste banani lehte-
 desse ja kastis siis suure rohekas halli vaice-
 se Simpopo jõe vette. Milleks sa seda teed
 ütles talt kahevõiviline kaljude püüton.
 "Palun vabandust!" vastas devandilaps.
 "Kuiol mu nina on nähtav saanud ja ma soo-
 tan, et ta kogu lõbb ja vähemaks jääb."
 "Süü pead sa kava otama" sõnas kahevõ-
 viline kaljude püüton. "Kuid ma märgan, et
 mõned oma kasust ann ei saa!" (Järgneb)

Mõnasaugust.

Ilmakaarte näitamine ilma kom-
 pasita

- 1) Taskukella abil. Väikesse õukonda ja XII
 vahe jagada pooleks. Süü asetatakse kell
 horisontaalselt maha ja pandakse kesk-
 kohta õlekõrs püsti. Süüde teeratause kel-
 la, kuni kõrgel vari langeb jagamisele saa-
 dud punkti. Süüde näitab II - lõunas,
 VI - põhja, IX - ida ja III - läänes.
- 2) Päikesel abil: Et seda teha, tuleb
 meelde pidada, et kell 6 on päike idas, kell
 9 kagus, k. 12. - lõunas, 15 - edelas, 18 -
 läänes.
- 3) Kuu abil: Täiskuu on kell 18 idas
 kell 24 - lõunas, kell 6 läänes. Noorem

204cs

on kell 18 lõunas, K. 24 läänes. Vana
kuu on kell 24 idas, K. 6 lõunas.

4) Põhjanäe abil: enne peab tead-
ma, kust ta asub. Selleks tõmbame sir-
joone suuremõõri tagumitest aatastest.
Sellele asetame viis nende aataste vahel
kust, saadud kohal asub hele täht, Põhja-
näe, mis alati põhjas seisab.

5) Linnutee järel, sellel on alati üks täht põh-
jas, teine lõunas.

6) Kohalike arjade järel:

a) kividel, kaljudel ja puudel kasvab sam-
mal põhjapool sellepärast, et niisugusel
kõrgem alal püsib.

b) Üksikutel puudel on latv lõunapool tihedam.

c) puuse lõigates on foor põhjapool tugevam.

d) noored puud on aat-akasvul lõimed põh-
japool tihedamalt.

2) talvel sulab kividel ja puudel lõunapoolt kiil-
est lumi lahti.

A. Kõnnik

Kõrguse mõõtmine.

Päikesepaistelise ilmaga võib kõrgusi
ka scoutkepi abil mõõta. Kepp asetagu verti-
kaalselt maha ja mõõdetagu kepi vari ära.
Siis mõõdetagu mõõdetava kõrguse vari ära.
Seda vari kepi vari ja kepi pikkusega
võrreldes saame otsitava suuruse.

Arvutamise näide: olgu kepp 180 cm, kepi vari
400 cm ja mõõdet. kõrguse vari 300 cm. Siis on kõr-
gusise $\frac{180 \cdot 300}{100} = 540$ cm. S.K. — na.

APRILNA 1933

EINEAZ

KESKARHIIV

Seated.

~ 15es

Seminari õpilaste vahel õnapeetaval muid-
maa jooksul 29. IV. 23. Tähtvere metsast erinetti-
navale omandas I võidu diplomaaniga skout Os =
võid Pöder kuna teine võit sk. G. Saarik jäi.

I. Rühma omavahelised kergejõustiku
võistlused algasid 18. V. 23. Halva ilma ja aja-
pauduse tõttu ei olnud võimalik võistlusi lõpetada.
- Peetud aladel on tagajärjed järgmi-
sed:

a) noortele: 60 mtr. 1) Simson - 8,2 sek. 2) Juss,
3) Lipping. Kaugushüpe 1) Simson - 446,5 cm.
2) Simson 3) Sokk. Kõrgushüpe 1) Simson -
135 cm 2) Sokk 3) Anu. Kuul 1) Simson - 9,77
cm. 2) Lipping 3) Kuusk.

b) vanadele: 100 mtr 1) Tärker - 13,2 sek. 2)
Pöder 3) Roots. Kaugushüpe 1) Tärker - 5,28
mtr. 2) Vasar 3) Johanson. Kõrgushüpe 1)
Tärker - 155 cm. 2) Vasar 3) Roots. Trei vas-
hüpe 1) Tärker - 270 2) Tärker 3) Vasar.

Ketas 1) Roots - 31,20 mtr. 2) Tärker 3) Saar.
Kuul 1) Roots - 10,21 mtr 2) Vasar 3) Tärker
Ara jäid oda, salvade vaheline teate-
jooks 4x100, salvade ja staabi vaheline
"surmapall", A ja B Komando vaheline
võrkpall ja noortele kartulijooks

Tõttu sk. Maleva spondoringi kor-
raldatud kergejõustiku võistlused peeti

kolmandal Suviotepühul, 22. mail. Võistluste taga-
järged on järgmised:

100 mtr. jooks 1) Viin, (II rühm) 12,4 sek. 2) Tarsch-
ein (Ratsa r.) rinna jagu taga 3) Tärker, 4) Pöder 5) Vasar
õie tolm I. rühmast. Kõrgushüpe 1) Viin (II r.) 160 cm.
uus rekord, end, tema oma, 155. 2) Tärker - 150 cm 3)
Vasar - 150 cm, mõlemad I. rühmast. Kaugus-
hüpe 1) Viin (II r.) 5,72 mtr., uus rekord 2) Pöder - 5,28 m.
3) Tärker - 5,17 m., mõlemad I. rühmast. Teivas hü-
pe 1) Tärker (I r.) - 280 cm, uus rekord, end, tema oma,
270 cm. 2) Michelson (X r.) - 2,60 cm. 3) Vasar (I r.)
2,50 cm. Kõnn 1) Roots (I r.) - 13,51 mtr, uus rekord,
end, tema oma, 12,56 m. 2) Viin (II r.) - 12,63 m.
3) Weider (X r.) - 10,96 m 4) Vasar (I r.) - 10,95 m. 5)
Bertens (Ratsa r.) 10,90 m. 6) Koort (II r.) - 10,55 m.
Oda 1) Valter (XII r.) - 41,13, uus rekord. 2) Soharu
(XII r.) - 40,82 m 3) Viin (II r.) - 40,80 m Rühmade va-
heline teatejooks 4x100 mtr. 1) I rühma koman-
do (Roots, Vasar, Pöder, Tärker) - 54 sek. 2) Ratsa
rühma kom. 54,4 sek. 3) X rühma kom. 1500.
mtr. jooks 1) Soharu (II r.) 5 m. 6 sek. 2) Korro
(X r.) - rinna jagu taga. 3) Kreutzberg (IV r.) 4) Pö-
der (I r.) 5) Weider (X r.) 6) Smolenski (XIII r.).
O - ch.

Silmapiiritud kirjitusvead:

- 5 lkx. 7 "laht" : Pannax silitud... peab olema
Pannax oli silitud.....
- 5 " 23 " : ... hoopis paase. oo ... hoopis
paase.)
- 5 " 24 " : ... seisti paar tundi tähelepanelike
kude... oo... seisti paar tundi
tähelepanelike kude...
- 12 " 30 " : pütonile oo pütonile
- 15 " 21 " : 1) Tõrker - 270 2) Tõrker oo
1) Saar - 270cm 2) Tõrker
- 16 " 21 " : Sohuaru (II r) oo Sohuaru (XIII r)

ಗಲಿಂಡ 15 ಮೀ